

teda pakku. Sellest ajast saadik ei julgenud ma Lottist eemaline minna. Koll waritses mind igal pool taga ning minu elu oli õieti kardetavas õhus. Kuid Lotti meeles tuli olin ma see kõige nägusam Gorilla ja usu ka uisugust emast elukat — teab ka wahet teha ilu ja inetuise wahel, olgu ta ise küll päris metstont näu ja teu poolest. Häää küll — Lotti oli mu kaitse-wägi ja sellest tuli mul küll.

Noh, tuli ometi pääriv, kus ma sellest mülle nii wastameelest seltsist lahti said. Gorillad olid end randa asunud, kus nad enesele konnaarpisid forjasid, millede päale nad väga maijad olid. Mis aga nägi minu filmi mere pääl? Mitte väga kaugel ära sõitis sääl meie laew Bellerophon. Nii pea, kui ahwid minust natuke eemal olid, kargasin ma wette ja, kas wöötta ehk jäatta, kõigest jõuust laewa poole. Korraga kuulen enese taga padisemist wee sees. Ma waatan tagasi — suur must fogu ligendab end minule. See oli wist Koll! Ünnega jõudsin ma laewa parrale, wöotsin plissi lätte ja lastsin mu tagaajajat. Hale kisa tuli wastuseks; nüüd nägin, et see ju Lotti oli. Rahetseedes kargasin ma wette ja aitasin trüumi looma laewa päale, kus ta mõne filmnpilgn järele minust lastud kuulishaawasse suri".